

Regeringskansliet
Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Effektivare sanktioner i livsmedelskedjan m.m. (Ds 2017:5)

N2017/01869/RS

Kammarrätten, som anser att promemorians förslag till uppdelning mellan kriminalisering och sanktionsavgifter är väl avvägd, har följande synpunkter på de föreslagna bestämmelserna om sanktionsavgifter.

Av förslaget till 30 e § livsmedelslagen (2006:804) – likalydande bestämmelser i 30 e § lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter och i 36 h § djurskyddslagen (1988:534) – följer att om vite har dömts ut får någon sanktionsavgift inte beslutas för samma gärning. Av motiveringen (s. 115) framgår att avsikten är att förhindra dubbelbestraffning och att det inte heller ska vara möjligt att döma ut ett vite om sanktionsavgift har beslutats. Detta framgår emellertid inte av lagtexten. Det bör övervägas om lagtexten bör kompletteras så att den omfattar även detta förhållande.

I författningskommentaren till 30 b § livsmedelslagen (s. 157; motsvarande avseende de övriga lagarna på s. 165 och 169) anges att i *punkterna 1–4* räknas upp vissa omständigheter. Det finns endast tre punkter i paragrafen.

När det gäller förslaget om ändring av 29 § 6 djurskyddslagen noterar kammarrätten att Högsta förvaltningsdomstolen i dom den 10 mars 2017 i mål

nr 1171-16 slagit fast att proportionalitetsprincipen måste beaktas vid prövningen av djurförbud. Eftersom den nya grunden som föreslås för att meddela djurförbud avser sanktionsavgifter, dvs. mindre allvarliga överträdelser, kan Högsta förvaltningsdomstolens dom komma att få stor betydelse för tillämpningen.

Detta yttrande har beslutats av kammarrättslagmannen Raymond Grankvist samt kammarrättsråden Åsa Ståhl och Anders Cedhagen, föredragande.

Raymond Grankvist

Anders Cedhagen